

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 17. Cardinalis Petrus Lucemburgicus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

res pœna talionis eadem paterentur in Galliis, novisset enim, hunc Eremitam speciali Regis Franciæ favore suffultum, ac nobilitate generis conspicuum esse. Igitur veniam obtinuit, indicta tamen multa, quod ipse barba rasus, finita Summi Pontificis Missa in Ecclesia publice palinodiam caneret, & præter Urbanum nullum verum esse Papam profiteretur. Quo factò carcere solutus, & restituito annulo versus Franciam viam suam consentiente Papa relegit (*).

§. XVII.

Cardinalis Petrus Lucemburgicus.

*Niem. l. I.
c. 66.*

Firmiori argumento, quam spurii hujus Eremitæ revelationibus, Clementis obedientia insignibus miraculis, quæ Deus per famulum suum Petrum de Lucemburgo Cardinalem hoc anno operabatur, corroborata cense-
cense

(*) Spondanus ad an. 1386. §. 10. totam hanc historiam ad fabulas rejicit, cum apud nullum fide dignum reperiat auctorem, præter Krantzium, ex quo eam Gobelinus descripsit.

cenferi poffet. Hic Filius erat Guidonis Lucemburgi I. Comitis de Lignano in Ducatu Barenfi, & quarto affinitatis gradu Wenceslao Imperatori, ac Sigismundo Hungariæ Regi junctus. Matrem habuit Machildem Castelloniam Comitiffam S. Pauli. Petrus emenfo Parisiis Philofophiæ ac Juris curriculo, in Cathedrali Ecclefia dictæ metropolis Canonicatum obtinuit, indeque ob morum & vitæ fanctitatem primum Carnotenfis Archidiaconus, demum anno decimo quinto ætatis fuæ Metenfis Epifcopus designatus eft. Biennio poft a Clemente, quem una cum tota Francia verum Pontificem venerabatur, Avinionem evocatus, brevi Cardinalis Diaconus tit. S. Georgii ad velum aureum creatur, adjuncta quoque Metenfis Epifcopatus adminiftratione. Eodem adhuc anno jamjam ad finem vergente, ex vitæ fuæ austeritate in morbum fat diuturnum incidit, quo etiam pie decedit fecunda die Julii 1387. anno ætatis duodevigefimo, minusve de-

Froissard. 3.
vol. c. 100.

cem diebus. Ad cuius sepulchrum, ut testantur Historici, infinita propemodum patrata fuere miracula, atque inter illa quadraginta duo mortui ad vitam resuscitati. Quibus valde exaltata est Clementis factio, nam cum viderent homines, quod Deus hujus viri sanctitatem adeo luculentis comprobata faceret argumentis, nequaquam illum Pseudo-Cardinalem fuisse, ac proin nec Clementem, a quo creatus erat, Antipapam, credere poterant; Sique nonnullis Scriptoribus fides habenda, ea re plures quoque Urbani fautores titubare cæperant. Ceterum Petrus de Aliaco fortiter perorabat, ut Clementem VII. ad illius Canonizationem permoveret, quam tunc temporis non obtinuit, sed primum alius Clemens itidem septimus in Sæculo decimo sexto illum Beatorum honore coli concessit.

Hist. Uni-
vers. Paris.
tom. 4. sæc. 6.

§. XVIII.

Propositiones Joannis de Montefono.

Meyer l. 14.
an. 1388.

Eodem anno 1387. quidam Religiosus ordinis FFr. Prædicatorum,